

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.052/2018/4.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke
. Gáspár Mónika előadó bíró
. Csőke Andrea bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Mihó Ügyvédi Iroda

Az alperes:

Az alperes képviselője: Bugya Ügyvédi Iroda

A per tárgya: szerződés részleges érvénytelensége

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.405/2017/5. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Kecskeméti Törvényszék 5.P.20.829/2016/20. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja,

az elsőfokú ítéletnek a felperes által az alperes részére fizetendő elsőfokú perköltségre vonatkozó rendelkezését helybenhagyja,

az alperes le nem rótt kereseti illetékben való marasztalását mellőzi,

és a felperes által az állam javára - felhívásra - fizetendő le nem rótt kereseti illeték összegét 154.071 (százötvennégyezer-hetvenegy) forintba felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az

alperesnek 143.400 (száznegyvenháromezer-négyszáz) forint együttes másodfokú perköltséget és felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felek között 2008. július 31-én deviza alapú kölcsönszerződés jött létre, amelynek értelmében az alperes 55.340 CHF összegű kölcsön folyósítását vállalta.
- [2] A közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés 5. pontjának hetedik bekezdése - egyebek mellett - az alábbi rendelkezést tartalmazza: „Az adós tudomásul veszi, hogy a terhére fennálló kölcsön- és járuléktartozás tekintetében a banknál vezetett számlái és a bank vonatkozó bizonylatai alapján készített, közjegyzői okiratba foglalt, bank részéről tett nyilatkozatot vagy közjegyzői tanúsítványt elfogadja a terhére fennálló kölcsön- és járuléktartozás közokirati tanúsításaként, továbbá az adós aláveti magát annak, hogy a terhére fennálló kölcsön- és egyéb járuléktartozás mértékét, esetleges végrehajtási eljárás kezdeményezésének esetére is, a bank felkérésére a fenti módon közjegyző tanúsítsa.”

A felperes keresete és az alperes védekezése

- [3] A felperes módosított keresetében a kölcsönszerződés fenti rendelkezése semmisségének megállapítását kérte a kikötés tisztességtelensége miatt a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 209. §-a, valamint a fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) 1. § (1) bekezdés b) és j) pontjai alapján.
- [4] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú bíróság határozata

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította a felek közti kölcsönszerződés keresettel támadott kikötésének érvénytelenségét.
- [6] Az alperes fellebbezése folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [7] A jogerős ítélet indokolása szerint az ügyben eljáró bíróságok megállapíthatónak találták a perben vizsgált szerződéses feltétel tisztességtelenségét az rPtk. 209/A. §-a, illetve a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés b) és j) pontjai alapján Kifejtette az ítélőtábla a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Közjegyzői tv.) 136. § (1) bekezdése, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 369. § a) és b) pontjai összevetésével, hogy a keresettel

támadott szerződéses kikötés a szerződés felmondása nélkül is lehetőséget ad az alperesnek közjegyzői ténytanúsítvány kiállíttatására, amellyel az adós végrehajtás megszüntetése vagy korlátozása iránti perben felperesi pozícióból teheti vitássá a követelést. Az adós által elfogadott szerződéses feltétel eredményeként a bizonyítási teher ebben a pertípusban is megfordul, az adósnak kell bizonyítania elismert tartozása fennállásának hiányát. A perbeli kikötés ezért az rPp. 164. § (1) bekezdésére, 195. § (1) és (6) bekezdésére tekintettel a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés j) pontja alapján tisztességtelennek minősül, tisztességtelen továbbá az 1. § (1) bekezdés b) pont szerint is, mivel az alperes számára egyoldalú hatalmasságot ad a felperes tartozása fennállásának és nagyságának meghatározására, anélkül hogy szerződésen alapuló kötelezettsége lenne a tartozás összegének közlése a felperessel. Hangsúlyozta a másodfokú bíróság, hogy az alperest hitelintézetként terhelő egyéb jogszabályi kötelezettségektől függetlenül, a keresettel támadott szerződéses feltétellel az adós előre elismerte a jövőben bármikor fennálló tartozását a kölcsönadó saját üzleti könyvei, nyilvántartása alapján megállapítható összeggel azonos mértékben, azaz a hitelező egyoldalú közlése szerint.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset teljes egészében történő elutasítását kérte.
- [9] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés b) és j) pontját, az rPtk. 209. §-át, 209/A. §-át, az rPp. 164. §-át, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 41. §-át.
- [10] Kifejtette, hogy a Vht. 21. §-a, illetve a hatályos 23/C. §-a, a Közjegyzői tv. 112. §-a, 136. § (1) bekezdés e) és g) pontjai, illetve 142. §-a alapján a közjegyző a közjegyzői okiratba foglalt kétoldalú szerződést vagy egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot látja el végrehajtási záradékkal a jogszabályban előírt feltételek fennállása esetén, ami jelen ügyben a közjegyzői okiratba foglalt kétoldalú kölcsönszerződést jelenti. Szükséges ezen felül a záradék kibocsátásához az a további feltétel is, ami tipikusan a hitelezői felmondás megtörténtét jelenti. Az adós a perben vizsgált szerződéses feltétellel a felmondásról szóló közjegyzői tanúsítvány felvételét, a közjegyzői eljárás alkalmazását, a tanúsítás formáját fogadta el, nem tett elismerést „bianco összezszerűségre”.
- [11] Hangsúlyozta, hogy az adós nincs elzárva sem a közjegyzői okiratba foglalt kétoldalú okirat záradékolása, sem a közvetlen végrehajtás elrendelése esetén a vitatástól. A perben vizsgált rendelkezés nem változtat a bizonyítás szabályainak alakulásán, eredményeként az alperes nem mentesül valamely - a felpereshez telepített - körülmény bizonyítása alól. Hangsúlyozta, hogy a közvetlen

végrehajtás elrendelése jogszabályon alapuló lehetőség, illetve hogy mind az rPp. 369. § a)-b) pontjai szerint a végrehajtás megszüntetésére, korlátozására indított perben, mind a Vht. 41. §-a keretében végrehajtás megszüntetése esetén az általános szabályok szerint alakul a bizonyítás kötelezettsége, azon a perbeli kikötés nem eredményez változást.

- [12] Állította, hogy a keresettel támadott szerződéses feltétel az adós részéről az rPtk. 242. §-a szerint nem tartalmaz tartozáselismerő nyilatkozatot.
- [13] A Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés b) pontjában írt tisztességtelenségi feltétellel összefüggésben rámutatott, hogy a jogszabály nem az adós teljesítése szerződésszerűségének megállapítására, hanem a fogyasztóval szerződő másik fél saját teljesítése szerződésszerűsége megállapítására tartalmaz rendelkezést, amellyel azonosítható tartalma a vizsgált kikötésnek nincs. A felek szerződése a hivatkozott pontban teljesítéssel kapcsolatos kérdéskört nem szabályoz.
- [14] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [15] A Kúria a jogerős ítéletet a rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az alábbiak szerint jogszabálysértőnek találta.
- [16] Előrebocsátja a Kúria, hogy a pénzügyi intézményeknek - az alábbiak szerint - jogszabályból fakadó kötelezettségük, hogy kölcsönszerződésből eredő követeléseiket nyilvántartsák, azokról a hatóságokat, illetve a hitelfelvevőket tájékoztassák.
- [17] A hitelintézetek és a pénzügyi vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvézetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 198/1996. (XII. 22.) Korm. rendelet, majd a 2001. január 1-jén az e rendelet helyébe lépett, azonos című 250/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet előírásai értelmében az alperesnek az ügyfeleivel, köztük a felperessel szemben fennálló követeléseiről folyamatos nyilvántartást kellett vezetnie. A nyilvántartásában szereplő adatokról a pénzügyi vállalkozás által a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete részére szolgáltatandó adatok köréről és az adatszolgáltatás módjáról szóló 52/2005. (XII. 28.) PM rendelet szabályai szerint negyedévente jelentést kellett tennie a Felügyelet részére. A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 206. § (1) bekezdése pedig előírta, hogy folyamatos szerződések esetén legalább évente egy alkalommal, valamint a szerződés lejártakor egyértelmű, közérthető és teljes körű írásbeli kimutatást küldjön az ügyfeleinek. A kimutatást a Hpt. 206. § (2) bekezdése értelmében - az üzletszabályzat vagy szerződés eltérő rendelkezése hiányában - elfogadottnak kellett tekinteni, ha az ügyfél a kézbesítéstől számított 60 napon belül írásban nem emelt kifogást azzal, hogy mindezek a követelés érvényesíthetőségét nem érintik.

- [18] A perbeli jogvita eldöntése szempontjából ügydöntő jelentőségű volt, hogy a felek között létrejött kölcsönszerződés 5. pontjának azon kikötése, amely szerint a felperes mindenkor fizetési kötelezettségét illetően az alperes saját nyilvántartását, illetve az annak alapján készült közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítványt fogadja el, az rPtk. 242. §-a szerinti joghatályos tartozáselismerő nyilatkozatnak minősül-e. Tartozáselismerés esetén ugyanis a bizonyítási teher megfordul, és az adósnak kell bizonyítania, hogy az elismert tartozása nem áll fenn (BH1991.439.).
- [19] A fél nyilatkozatához - amint arról a Legfelsőbb Bíróság az EBH2000.309. szám alatt közzétett határozatában egyértelműen állást foglalt - a tartozáselismerés jogkövetkezményei akkor fűződhetnek, ha a tartozás elismerése magyarázatot nem igénylő módon, kifejezetten és félreérthetetlenül történik. Ennek az elvárásnak csak az olyan tartozáselismerő nyilatkozat felel meg, amelyet már fennálló, összegszerűen meghatározott követelés tekintetében tettek meg. A per tárgyát képező szerződéses rendelkezés viszont ilyennek nem tekinthető, e kikötés esetében ezért nem érvényesülnek a tartozáselismerés joghatásai.
- [20] A kereset tárgyát képező szerződéses kikötés nem volt a felperes részéről joglemondásként sem értékelhető. Az egyoldalú joglemondás fogalmi körébe ugyanis az a nyilatkozat vonható, amellyel a jogalany az őt kétségkívül megillető jogosultságról kifejezetten lemond. Az rPtk. 207. § (4) bekezdése értelmében az igényérvényesítésről vagy a vitatásról való lemondásnak félreérthetetlennek és határozottnak kell lennie, nincs helye a nyilatkozat kiterjesztő tartalmú értelmezésének (BH1993. 673.).
- [21] Nem állít fel a keresettel támadott szerződéses kikötés a felek szerződésében olyan vélelmet sem, amelynek értelmében az alperes az igénye alapjául szolgáló, valamely egyébként bizonyítást igénylő tényt egy attól különböző, másik tény bekövetkezésével és igazolásával bizonyíthatná, és így képes lenne elhárítani bizonyítási kötelezettségét a bizonyítást igénylő, döntő tényre nézve. A kölcsönszerződés 5. pontjának ilyen tartalom nem tulajdonítható.
- [22] Mindezekből következően, mivel a kölcsönszerződéses 5. pontjának hivatkozott rendelkezése sem tartozáselismerést, sem joglemondást nem tartalmaz és nem minősíthető a fent kifejtettek szerinti vélelem hatásával bíró kikötésnek sem, a bizonyítási kötelezettség alakulását, a bizonyítási eljárás lefolytatását nem befolyásolja, a bizonyítási terhet nem fordítja meg.
- [23] Ez azt jelenti, hogy amennyiben az alperes a jelen szerződésből eredő követelését a felperessel szemben peres úton kívánja érvényesíteni, a perben az rPp. 164. § (1) bekezdése értelmében őt terheli annak bizonyítása, hogy a szerződés milyen tartalommal jött létre, ennek alapján milyen összeget folyósított a felperes részére, a saját nyilvántartásában rögzített felperesi törlesztésekre figyelemmel mekkora a felperessel szemben fennálló

követelése. Az alperes erre vonatkozó tényállításai - maga a ténytanúsítvány is - nyilvánvalóan a saját nyilvántartásán alapulnak, vita esetén azonban perben az alperesnek be kell mutatnia a nyilvántartás elszámolási elveit, módszereit és adatait, számításait le kell vezetnie. Ha a felperes mindezeket követően is azt állítja, hogy az alperes elszámolása nem felel meg a szerződésben foglaltaknak, illetőleg a közölt számítás hibás, vagy arra hivatkozik, hogy részéről nagyobb összegű teljesítés történt, ellenbizonyítással élhet.

- [24] Amennyiben pedig a felperes azt állítja, hogy túlfizetése keletkezett és ebből eredően igényt érvényesít az alperessel szemben, az alperes nyilvántartásában szereplő - a jogvita eldöntése szempontjából releváns, bizonyításra szoruló - tényekkel kapcsolatban a bizonyítási szükséghelyzet jogintézménye bírósági gyakorlatban kimunkált elveinek alkalmazása merülhet fel.
- [25] A per tárgyává tett kikötés - az alábbiakra tekintettel - nem befolyásolja a kölcsönszerződésből eredő követelés kapcsán a végrehajtási záradék kiállításának feltételeit, tehát nem érinti a szerződő felek igényérvényesítési, illetve védekezési lehetőségeit, és nem hat ki a végrehajtási záradék alapján indult végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perekben a bizonyítási kötelezettség alakulására sem.
- [26] A Vht. felek közötti szerződéskötés idején hatályos 21. § (1) bekezdése, illetve a jelenleg hatályos 23/C. § (1) bekezdése értelmében végrehajtási záradékkal látható el a közjegyzői okirat, ha az tartalmazza a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást, a jogosult és a kötelezett nevét, a kötelezettségvállalás tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét, valamint a teljesítés módját és határidejét. Ha a kötelezettség feltételnek vagy időpontnak a bekövetkezésétől függ, a végrehajthatósághoz a Vht. korábbi 21. § (2) bekezdése, illetve jelenlegi 23/C. § (2) bekezdése szerint az is szükséges, hogy a feltétel vagy időpont bekövetkezését közokirat tanúsítsa.
- [27] E szabályok értelmében a közokiratba foglalt kölcsön- vagy lízingszerződés, illetve egyoldalú kötelezettségvállalás alapján az adós tartozásának már lejárt részleteire minden további feltétel nélkül, a szerződés felmondása esetén a teljes tartozás összegére pedig akkor van helye végrehajtási záradék kibocsátásának, ha a végrehajtást kérő az adós szerződésszegése miatt szintén közokiratba foglalt jognyilatkozattal felmondta a szerződést. Az, hogy ez utóbbi esetben a szerződésszegés valóban bekövetkezett-e és így az emiatt közölt felmondás jogszerű-e, a végrehajtási záradék kiállítására irányuló kérelem elbírálása során érdemben nem vizsgálható, e vonatkozásban elegendő a végrehajtást kérő egyoldalú nyilatkozata (BH1997.348., BH2002.491., Kúria Pfv.I.21.783/2016/5.).
- [28] Az adós szerződésszegésének, illetőleg a felmondásnak a tényét, valamint a végrehajtást kérő nyilvántartásai szerint fennálló tartozás aktuális összegét a végrehajtást kérő egyoldalú

nyilatkozata alapján rögzítő, a Közjegyzői tv. 111. §-ában szabályozott közjegyzői okirat nem ügyleti okirat, hanem jogi jelentőségű tényeket rögzítő ténytanúsító okirat (közjegyzői tanúsítvány). Az ilyen okirat kiállítását a végrehajtást kérő akkor is kérheti a közjegyzőtől, ha erről az adóssal kötött szerződésben előzetesen külön nem rendelkeztek, illetve az adós előzetesen nem nyilatkozott külön arról, hogy a végrehajtást kérő nyilvántartásában rögzített adatok a ténytanúsítvány kiállításának alapjául szolgálhatnak.

- [29] A közjegyzői ténytanúsítvány kiállítását és a végrehajtási záradék kibocsátását tehát a végrehajtást kérő e szerződéses kikötés hiányában is ugyanilyen módon és tartalommal kérhetné.
- [30] Ha a végrehajtási záradék kiállítására sor kerül, az adós a tartozását valóban csak az rPp. 369. §-a szerinti végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perben vitathatja. Ez azonban a végrehajtási záradék és a közjegyzői tanúsítvány jogintézményére vonatkozó, a fentiekben ismertetett szabályokból következik. A peres felek között létrejött kölcsönszerződés e vonatkozásban sem biztosít több jogosultságot az alperes részére, illetve nem ró több kötelezettséget a felperes terhére, mint amelyek az irányadó jogszabályok alapján őket egyébként megilletnék, illetőleg terhelnék.
- [31] A bizonyítási teher pedig az rPp. 369. §-a szerinti végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perben is az rPp. 164. § (1) bekezdésének megfelelően alakul. A bizonyítási teher alakulása körében tehát a kölcsönszerződés 5. pontjában foglaltak a felperes jogi helyzetét nem érintik, nem teszik azt hátrányosabbá.
- [32] A szerződéses kikötés tisztességtelensége megállapításának az rPtk. 209. § (1) bekezdésében írt feltétele erre figyelemmel nem valósult meg, az alperes a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit nem határozta meg a jóhiszeműség és tisztesség követelményeinek megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a fogyasztó hátrányára. Az irányadó törvényi szabályozáshoz képest nem biztosított kedvezőtlenebb jogi helyzetet a fogyasztó számára.
- [33] A végrehajtás közjegyzői okirat záradékolása útján, tehát a peres út igénybevétele nélküli elrendelését lehetővé tevő szabályozás az Alkotmánybíróság 1423/B/2010.AB és 1245/B/2011.AB számú határozatai szerint nem alkotmányellenes, nem sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, és az Európai Unió Bírósága C-32/14. számú Erste Bank kontra Sugár Attila ügyben hozott határozata szerint nem összeegyeztethetetlen a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv (a továbbiakban: fogyasztói irányelv) fogyasztóvédelmi követelményeivel sem.
- [34] Mindezekre tekintettel a jogerős ítélet alaptalanul, az rPtk. 209. §-ának, illetve a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés j) pontjainak téves alkalmazásával állapította meg, hogy a perbeli kölcsönszerződés 5. pontjának hetedik bekezdése a bizonyítási terhet a felperes terhére hátrányosan változtatta meg.

- [35] Utal a Kúria a BH2018. 146. számon közzétett döntésére is, amelyben kifejtette, amennyiben a kölcsönszerződés vizsgált kikötésének tartalma mégsem volna egyértelműen megállapítható, az rPtk. 207. § (2) bekezdésében foglalt értelmezési szabály alkalmazása válna szükségessé. Aszerint a vitás tartalmú általános szerződési feltétel - vagy fogyasztói szerződés - tartalmát a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezés szerint kell megállapítani. A kikötést alkalmazó alperes perben tett nyilatkozata értelmében a vizsgált szerződéses feltétellel a közjegyzői tanúsítvány pusztán az alperes egyoldalú - a felperes teljesítésével összefüggésben nyilvántartott adatokra vonatkozó - nyilatkozatához kapcsolódik. A per tárgyává tett kikötésnek tehát az rPtk. 207. § (2) bekezdésére figyelemmel sem tulajdonítható olyan tartalom, amely kihatna a felek igényérvényesítési és bizonyítási lehetőségeire, kötelezettségeire.
- [36] A Kúria a BH2018. 146. számon közzétett határozatában állást foglalt a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés b) pontjára alapított tisztességtelenséggel összefüggésben is, amelyet az ott kifejtett indokokra utalással jelen ügyben is fenntart. Annak lényege szerint az a kikötés tisztességtelen, amely a fogyasztóval szerződő felet jogosítja fel arra, hogy maga állapítsa meg a saját teljesítése megfelelőségét. A keresettel támadott szerződéses rendelkezés azonban nem tartalmaz az alperest a megjelölt körben megillető egyoldalú jogosítványt, nem érinti (nem vonja el) a vele szerződő fél - a felperes - kötelmi jogát arra, hogy az alperes szolgáltatásának megfelelőségét megítélje és minősítse (rPtk. 283. §), így a kölcsönszerződés vizsgált pontjának tisztességtelensége ezen a címen sem állapítható meg. Az ügy tárgyát képező kikötés az előzőekben, a bizonyítás körében kifejtettek szerint nem volt kizárólagos jellegűnek tekinthető a felperes tartozásának összegét, illetve a kölcsönügylet egyéb lényeges adatát illetően sem [Kúria Pfv.I.21.783/2016/5.].
- [37] Megjegyzi a Kúria, hogy amennyiben a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés b) pontjának hatálya az olyan tartalmú kikötésre is kiterjedne, amely kizárólagos jelleggel a fogyasztóval szerződő felet jogosítja a fogyasztó szerződésszerű teljesítésének megállapítására, a per tárgyává tett szerződéses kikötés tisztességtelenségének megállapítására ebben az esetben sem kerülhetne sor. A kölcsönszerződés 5. pontjának ugyanis nem lehet olyan tartalmat tulajdonítani, amely az alperest feljogosítaná a felperes teljesítése megfelelőségének megítélésére.
- [38] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében megváltoztatta és a keresetet elutasította.

Záró rész

- [39] A Kúria az elsőfokú ítélet ügyvédi munkadíjra vonatkozó rendelkezését - mivel az a megítélt összegben arányosnak minősült az alperesi jogi képviselő kifejtett ügyvédi tevékenységével -

helybenhagyta. A felperes az eljárás valamennyi szakaszát tekintve teljes egészében pervesztesnek bizonyult, ezért viselni köteles az illetékfeljegyzési joga alapján le nem rótt teljes kereseti illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdése, 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

- [40] Az eredményes felülvizsgálati kérelem alapján a pervesztes felperes köteles az alperes összesen 118.000 Ft lerótt fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illetékből, valamint a jogi képviselétével a másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban felmerült munkadíjból álló perköltségének megfizetésre az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján állapította meg, a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységen túl figyelembe véve az alperesi védekezés azonosságát az igen nagy számú, a perbelivel azonos, illetve hasonló tényállású ügyekben. Az ügyvédi munkadíj az IM rendelet 4/A. § (2) bekezdése alapján az ÁFÁ-t tartalmazza.
- [41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2018. november 6.

. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelélül: